

Ca. 42. de duricia et ostinatōe

cia prudenter quietauit. iij. xx.
ij. Contentōem discipulorū
quis esset maior christus sed a
uite. De sua dāns exemplū hū
militate. Luce. xxij. Litigant
bus vndeis quo christus pos/
sit ei s̄ dare carnē suā ad man
du cādū salvator mltis expho
cationibus q̄tauit. Johā. vt

Lapitulū. 42.

De duritia et obstinatōe
Duri et obstinati verbis vti
libas non informantur.
Signis sublimib⁹ non
certiguntur.
Auditis correctionib⁹ px
tores efficiuntur

Ari et ob
stinati in malo p̄ve
ba et predicationes non emol/
luntur. sicut duri lapides su
per quibus si cadat aqua non
molescunt interius. **Sic** He
ly verbo filios corripuit s̄ nō
profuit. vt habetur. t. Regū. ij.
Samuel satis dixit p̄lo grec
ues conditōes regis et volit
atem dei nō potuit immuta
eq̄antim̄ eōrū. t. Regūm. viij.
Nec per verba ionathā admo
nētis nec per bñficia dñs cor

Duru saul' potuit immutare. vt
habetur. t. Regū. viij. Nabāl
fuit ita dure⁹ q̄ ad dulcia vce
la nunc or dāuid flecti non
potuit. t. Reg. xxv. Mūstavēr
ka dixit abner ad asahel vt n̄
persequeretur eū. sed ipse nō as
sensit et occisus crudeliter fus
it. h. Regū. ii. Nūchā ezechie
lis instruebant et predicabāt
x̄rosūda. s̄ ip̄ indurati sub
samabāt eos. h. Paralst. ppv.

Duri et obstinati quātūcū
q̄ viderint signa et intrabīlia
sicut p̄p̄ter hoc nō molisfcanc
mentes suas. **Sic** tindurati
fuit cor pharaonis qui ad nūk
la signa que moyses de manu
dato domini faciebat emolle
batur ad credendū dñ. Exod
v. vi. viij. viii. et. xv. Iudei q̄ ap/
prehenderūt iesū fuerūt duri
sunt et obstinati q̄ neq̄ per se
grua p̄stratōis eoz neq̄ per sis
gnū sanationis auricile morti
sunt cōtra eū. Lu. xxiij. Johā.
xxij. Duri et obstinati non
solū nō acq̄escunt. s̄ etiā s̄ 'rep̄
herdūtur petores fūt. Nam
dūtor fuit cayn post amonit
ēm dñi et fratre occidit. Se
ne. iij. Obstinati tindet zach̄
aria icrepāte et amonente eum.

Ca. 43. De ecclesia vel templo. 38.

et edificiter occiderunt. iij. Para
lip. pott̄. Stephaniū t̄cepā
tegim̄ deos de eorū dūctia ipsi
eū neq̄ter sup̄dauerūt. Actu/
um. vij.

Lapitulū. 43.

De ecclesia vel templo.
Eccl̄ia materialis est
Sine p̄igetria edif. c̄ard. t.
Summa leticia d̄no dicitur
Obi flagitia non sicut pec
peranda
Ibi sp̄ecitia est emendat̄da
Est ad officium sic visitatur
di.
Obi plebis v̄c̄ia sunt pre
dicanda.

Ecclesia cū
sollicitudine et seruo
re debet a fidelibus edificari.
Ib̄ seruitor fit salomon̄ in ei
dificatione templi prius tice
pit et prius perfect. q̄r̄ templū
in septem annis. donitz vero
in. vij. iij. Regū. vij. Mignaz
causam habuit d̄ns de edifi
catione eccl̄ie q̄n precepit Cy
ro q̄ edificaret ei donū in te
rusale. quod prius predixerat
per ysaiū. yslate. iij. t. Esdr. i. Jis

dei prius edificauerunt tem
plū quādūm̄tos xūtitatis
licet habereint inūicos p̄ ope
t. Esdr. iij. Eccl̄ia edifica
ta debet solēnter et cū gaudio
consecrati in toto vel in parte
scilicet in altari. Ideo magnā
solenitatem fecit Salomon
in Dediicatione templi. iij. Re
gū. vij. Obtenta victoria de
tinūtis machaber. D̄perunt
ecce concetti sunt intūct no
stri cui contantiauerunt tē
plū ascēdamus nunc m̄dā
re et invocare sancta. i. Dedi
catione eccl̄iam nec de suis dos
mib⁹ fecerunt mentionem:
primo Machabeorum quarto
Nullum debet homo timere
violationem Dediicationis tē
pli. Nam tūdēt preliatūr cur
nycanore plus tūneb. rnt devī
olatione templi q̄ de suis p̄
p̄ijs op̄ribus et filijs. secundū
do Machabeoz decimoquinto
to. Eccl̄ia dedicata debet
ess̄ liberat̄ gaudere prius leg. o
libertatis. ut fugentes ad eā
saluentur. nec ibi aliquis occi
dat̄ur. Ideo precepit iotadas
potissim. ut athalia educeretur
extra templū et non occides
etur. nec sibi aliquid fieret tū